

името на това животно. Има още много такива случаи, дѣто не само сѣмето или плодътъ, а цѣлото растение да прилича на животно или друго растение. Нагледенъ примѣръ ни прѣдставлява бѣлата коприва (*Lamium album*). Листата на това растение сж назжбени и покрити съ косъмци, както у парливата коприва, само че тия косъмци не сж парливи. Понеже бѣлата коприва прилича много на парливата, затова насѣкомитѣ, особно гжсеницитѣ, бѣгатъ отъ това растение, и то си расте спокойно. Когато растението порасте, цѣвне и захване да образува плодъ, тогава то не прилича толкова много на парливата коприва; насѣкомитѣ вече не се страхуватъ да отиватъ по бѣлитѣ цвѣтове. Самитѣ цвѣтове се мжчатъ да привлѣкатъ къмъ себе си насѣкомитѣ, за да имъ дадатъ медъ и да ги посипятъ съ плодотворенъ тичинковъ прашецъ.

Повечето растения въ пустинитѣ сж боядисани съ сивъ или кафянь цвѣтъ, какъвто има земята. За да се постигне това, растенията се покриватъ съ косъмци, които служатъ още да ги пазятъ и отъ горещитѣ слънчеви лжчи.

Не е вѣрно, че (напр., въ пустинята Сахара) нѣма растения: растения има, само че тѣ сж боядисани съ такъвъ цвѣтъ и се намиратъ по такива пукнатини, че, ако не се вгледаме добръ въ тѣхъ, мжчно можемъ да ги разпознаемъ отъ почвата. Клубенитѣ на нѣкои растения по формата и цвѣта си приличатъ на камъкъ, и човѣкъ или животнитѣ често пжти ги смѣтатъ за камъни. И това подражаване има смисълъ. Въ безводната пустиня всѣка трѣва служи за храна на камилитѣ, които иматъ езикъи небце тѣй направени, че да водятъ борба съ растенията, т. е. да могатъ да ядатъ и най-бодливитѣ и космести растения; така щото щастливо е това растение, което не е забѣлжзано отъ камилата.

Сжщо тѣй се обяснява, защо прахънь-гжба, която расте по дърветата, има такъвъ цвѣтъ, какъвто има кората на дървото: вѣрбата има сиво-кафянь цвѣтъ, елхата—сивъ, бѣлата брѣза — бѣлъ и пр.

Вѣроятно, нѣжната млада тъканъ на гжбата се яде отъ трѣвояднитѣ насѣкоми и, за да се избави отъ очитѣ на тия насѣкоми, гжбата приема цвѣта на хазяина си и по тоя начинъ избавя живота си отъ враговетѣ.

Сжщото може да се каже и за много лишаи, които растатъ по кората на дърветата и камънитѣ и приематъ тѣхния цвѣтъ. По кората на нѣкои дървета има лишаи съ свѣтли цвѣтове; вѣроятно, тѣ не служатъ за храна на животнитѣ и затова не подражаватъ. По планинитѣ на Нова-Зеландия има растение, наречено овче растение (*Haastia pilvinaris*), което толкова много прилича на овца, щото не само овчаритѣ, но и самитѣ овце често пжти оставатъ излѣгани. Изобщо, въ планинитѣ растенията иматъ наклонностъ да се сбиватъ на гжста купчина, като образуватъ възглавница (чимъ), за да могатъ лесно да се борятъ съ вѣтъра и студа, понеже, като сж наблизно едно до друго, отдѣлнитѣ клончета се топятъ и подържатъ помежду си. По